

[Collet]

det må være en privatsag, hvilket politisk parti man er medlem af, og hvilket politisk parti man eventuelt yder økonomiske bidrag til.

Fra anden side har der været forslag om, at der skulle lægges loft over de økonomiske bidrag, som kunne gives af organisationer, virksomheder og personer til de politiske partier, og at staten i stedet for skulle overtage opgaven med at finansiere de politiske partier. Det er lidt rystende her i Grundtvigs fædreland at møde et sådant forslag. Det, vi skulle gøre, var altså at give statsstøtte til den politiske meningsdannelse. Det kan da ikke være rigtigt.

Men der er en ting, der er endnu mere betænkelig, og det er spørgsmålet om den sammenblanding, der sker imellem de tre magter, nemlig den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Det, man gør her, er i virkeligheden, at man siger, at nu skal den udøvende magt til at finansiere den lovgivende, og det kan da ikke være rigtigt. Også i denne sammenhæng må vi sige, at det er uacceptabelt, at der skal foretages indgreb i den personlige frihed af den art, som her skitseres.

Der er dele af dette beslutningsforslag, som svækker de politiske partier, og når vi lægger disse bånd på de politiske partier, vil der ske det, at en hel del af aktiviteten vil gå over i græsrodsbevægelser og organisationer. Og det er ikke klogt. Så vil vi næste gang skulle lave et lovforslag, hvorefter også græsrodsbevægelser kommer ind under oplysningspligt og offentliggørelsespligt, så vi kan se, hvor meget fru Ritt Bjerregaard yder til Fredsfondens Venner.

Afslutningsvis vil jeg sige – som det også er anført i bemærkningerne til det radikale beslutningsforslag – at dette er vanskeligt stof. Det understreges da også af, at første gang dette blev taget frem, var i Bertel Dahlgaards tid. Han var som bekendt medlem af folketinget fra 1920 til 1960, så vi har diskuteret disse ting før.

Det er komplicerede og vanskelige forhold, vi har foran os, og vi skal give os god tid til at finde løsninger, som ikke gør vold på demokratiets natur.

Hr. formand, jeg vil ikke være i stand til at deltage i hr. Svend Auken og hr. Estrups Oxfordmøde. Den bekendelsesform er jeg ikke i stand til at være parthaver i. Jeg kender ikke synderegisterets længde hos venstre.

Vi skal heller ikke tro, at hvis dette forslag gennemføres, vil alt være på det rene. Lad os dog bare være mennesker og erkende, at der kræves en høj moral til at sælge elastik i metermål, men der sælges jo i kilometervis af elastik alligevel.

Jeg vil principielt give tilslutning til forslaget. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig arbejdsministerens bemærkninger både dér, hvor de var positive, og dér, hvor der var visse forbedhold. Jeg synes, det er væsentligt, om man her i tinget kunne samles om, at der ikke ved tvang skal ydes bidrag til politiske synspunkter og aktiviteter, som man personlig er imod. Det er væsentligt, at vi får hævdet frihedsrettigheder også fra det høje tings side.

Til socialdemokratiets ordfører, hr. Svend Auken, vil jeg sige, at for år tilbage sad der i denne fornemme formandsstol et højt respekteret menneske, sådan som der også gør nu, men dengang var det en personlighed meget anerkendt inden for arbejderbevægelsen. Det var min gode ven Julius Bomholt, og han har blandt sine mange gode bøger sat sig et minde med titlen »Mennesket i centrum«. Jeg beklager, at den ikke findes oppe på biblioteket. Den findes heller ikke på hovedbiblioteket på Kultorvet, men den kan skaffes fra bibliotekernes depot ude på Amager. Jeg vil anbefale, at man får et af de resterende eksemplarer at læse. Hvor ville det være vidunderligt, om landets største parti kunne bifalde, at vi sætter mennesket i centrum!

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Hr. Collet sagde, at vi nu muligvis kunne komme i en situation, hvor den udøvende magt skulle til at finansiere den lovgivende.

Jeg vil spørge hr. Collet: hvorfra tror han i grunden det folketingsvederlag, som han månedligt oppebærer, kommer? Er det penge, der kommer ud af den blå luft, eller er det penge, der formidles ved den skatteopkrævning, som den udøvende magt her i landet står for.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):